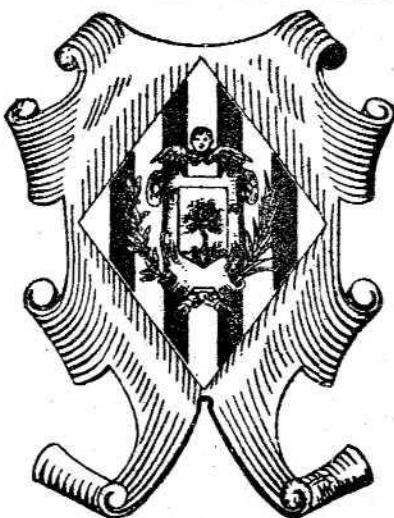

El Baix Penadès

**Franqueo
concertado**

Preus de subscripció

Vendrell, trimestre	1'25 pesetes.
Fora	1'50
Extranger	2'25
Número corrent, 15 cèntims	: Atrassat, 20 cèntims

Administració:

IMPREMTA RAMON
— TELÈFON 770 —

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

REMITITS: 15 CÈNTIMS LÍNIA

No s'admeten escrits sense firma

NO ES TORNEN ELS ORIGINALS

La compenetració comarcal

Voleu dir, amics, que no és possible desterrar d'una vegada, i per sempre més, aquest engrunyiment que acostuman a sentir entre sí molts pobles de les diferents encontres o comarques? Mai ens hem pogut explicar d'una manera satisfactòria el per què d'aquesta cruenta rivalitat entre viles i pobles que, per llur situació, afinitat d'interessos i fins igualtat de costums, haurien d'ésser més que germans i en canvi n'han dintre seu un odi i fins certa venjança. Segurament que si afondíssim en la recerca dels motius sols hi trobaríem la desmesurada ambició humana esperonada per un mal entès egoisme personal.

I bé, si un sentit serè d'humanisme logrés fer-nos caure la bena dels ulls, ¿no comprendríem abastament al examinar, per exemple, la nostra mateixa situació de penadesencs, que en lloc de sentir-nos retrets i adversaris els uns amb els altres, el natural fos que ens ajudéssim i ens compenetréssim? ¿No és natural que tots quants vivim al Penadès siguem els més amics, fins els més íntims amics, ja que posem un tros de terra amb les mateixes necessitats, manera de viure i fins i tot mateixos afectes i costums?

Cal desterrar aquesta rivalitat tonta, d'ara mateix tant excitada pel fanatisme d'un esport exòtic. Ella és cosa altament perjudicial pels comuns interessos de tots i no hi haurà segurament ningú que sostingui que val més l'exercici d'un esport que la amistat i concòrdia entre tots els pobles d'una comarca.

Fomentar la mútua compenetració entre'ls pobles comarcans. Veusquí una gran missió que s'hauria d'imposar la petita premsa comarcal. Laborar en aital sentit fora utilitzar el més potent ressort dels pocs que avui ens resten a les mans en aquest temps d'obligat quietisme pels ideals.

¿Serà aventurat emplaçar als confreres penadesencs, tots plegats, als de Vilafraça i als de Vilanova i Sitges i als de l'Arbós i de Sant Sadurní per a que expressin amb tota sinceritat si creuen oportú l'emprendre una creuada que'ns agermani i confongui a tots els penadesencs dintre un comú amor i dintre d'una mateixa llaçada de germanor? ¡Fora tan plaent desfer equívocs i retrobar-nos tots dintre les mateixes aspiracions de renovellament esperitual, moral i material del nostre magnífic Penadès, de planes ubèrrimes, de serralades esplendoroses i de mar somnadora! Podríem fer quelcom tangible i positiu en bé de les nostres arts, de la nostra economia i fins de la expansió dels nostres comerç, indústria i agricultura.

Res de solidaritats, ni de programes, ni de política; però sí molt de foment de la nostra amistat per ajud de les nostres necessitats i de la i bona harmonia de tots per, amb ella, lograr una major poixansa.

"La Nari"

VI

Un altre amb quino s'hi contava (Continuació)

El camí veïnal que des de'l Vendrell conduïa a Calafell, era sinuós i bastant feréstec a tongades. Es passava per davant mateix del Cementiri actual i el vianant havia d'introduir-se per entre alguns petits boscos i puigs. El camí tenia troços molt apropiats per a trencar-se les costelles el caminant. Si això succeïa en la normalitat, no cal dir el que seria en aquella tarda del mes de juliol en que, encara no feia un quart que en Jaumet havia deixat la vila, els llamps, els trons, la ventada i la pluja anava com si hagués arribat l'últim dia de aquest ruí planeta.

En els tallats vinyals que'l camí bordejava, serpentejaven mil reguerons,—

que per moments creixían,—, formant capritxoses illetes de terra tova prompte a enfonsar-se sota el pes més lleuger

Les moltes pedres que rodavan a la vall, despreses de les altures dels rocamis que es trobaven, a tandes, banda i banda del camí i les que queïan dels marges de les vinyes, dificultaven a llargs troços el pas i feien més penosa la marxa del caminant.

Mirant al lluny la decoració era el més fantàstica. Ceps que la pluja barniçava sos pàmpols, tractaven de buscar en les properes oliveres ampar per a sos mig madurs raïms; mentres que els altres ceps de més endins, descartats de tota protecció dels arbres encara que doblegades d'espant ses redoltes les bronzejades soques rebíen valerosament les fuetades de la tempestat. Però els garrofers, avesats per la seva longitud a aitals embats, sota el seu gran paraigües teixit de fulles aguan-

tavan impassibles la caiguda dels llamps que il·luminaven la terra.

Entregat completament a aquestes contemplacions, i fins encantat del que veia, en Jaumet, enfundat en un magnífic capot, galopava pel camí deixant brida solta a son horroritzat cavall que estava tot cubert de suor i de fang.

No era pas qüestió de retornar a la vila. La seva condició d'home i el compromís contret li exigia avençar. Sol, entre aquella monstruosa harmonia de tempestat, volava materialment a impulsos del cavall, però la seva imaginació volava encara més, frisós d'ésser útil en la defensa d'una gran obra de progrés: el ferrocarril de Vilanova. El seu interès en acudir a la cita no era sols professional; era també patriòtic des de el punt de mira vendrellenc, doncs es pronunciava en favor de que la projectada línia fèrrea passés pel Vendrell, fixant el lloc per a estació la fita terminal de la vila en la carretera de Santa Oliva.

Entre els brams formidables dels trons li semblà oír una veu humana que demanava assistència. Amb no pocs esforços feu parar l'animal. Escoltà millor per a persuadir-se de si el que li havia semblat era cert i en aquest cas capacitar-se d'on veníen els clams d'auxili. Els crits sortíen d'un petit barranc proper al camí. I en Jaumet s'hi acostà.

Sota una barraca quina bòveda havia sigut completament destruïda pel temporal, permaneixia presoner el cos del negre Julian, nù de cintura amunt. Tenia la cara i el cap sagnant. L'esquena com flagellada. Estava de boca-terros, i tot el seu anhel estava en resguardar de la pluja un bultet que conservava amorosament en sos braços quins colces en-sorrats en un gran tou d'aigua i fang.

—Señorito Jaumet—digué amb tó llasterim—, *salve por Dios a esta criaturita que he trobat abandonada sota un sarmiento junto al camí.*

La tempestat anava aflluixant feia una estona i cessà aviat. Presidia el quadre un hermós arc iris, que com un somris del etern donava vida a aquella escena, més emocionant encara pel plor del menut en aquells llocs llençat.

En Jaumet lliurà ràpidament de les pedres al pobre Julián i li prengué dels braços la criatura, que no tindrà més enllà de quinze dies.

—Mi amo—referí el negre—, *m'ha mandat a recoger unas eínes de la pedrera. Al trobar esta criaturita empezó a llover ya muy fuerte. La pobrecita plorava, señor Jaumet, i yo lo he tapat con mis ropas. Entonces, como que llovía a bots y a barrals, me he ficat en esta barraca para esperar a que pasara el mal tiempo. Y aquel ventot tan demonio que hacia ha hundit sobre mí el edificio...*

¡Abandonar aixís una criatura! Tù sí, angelet, que pagues la maldat dels teus pares.

—Hay madres peor que fieras, ¿verdad, señorito Jaumet?

—Es cert, Julian. I també és cert que tù tens un gran cor.

Els dos amb la criatura abandonaren aquell setí, saltant cap a Calafell d'on es trobaven a prop.

Guiats per una veïna del poble en Jaumet contractà una dida. Era una dona sana que es deia Magina i que vivia davant mateix de cal Joan Bonhome.

—Julian—li digué en Jaumet al despedir-se a les portes de Calafell—, del succeït no'n resis una paraula a la vila. Espera la meva tornada i vina a veure'm que parlarem.

—Mantendré tancada como un sepulcro mi boca. Buen viaje, señorito.

(Continuadé)

NOTA.—En el fragment de «La Nari» publicat en nostra última edició, apareix incidentalment la figura del senyor Alvarez, polític vendrellenc molt influent durant el primer període de la restauració borbònica.

Però, d'aquella pinzellada en resulta una impressió incompleta del subjecte, i aixís ho reconeix l'autor del treball, anticipant-se al judici que sens dubte hauràn format els que han conegut l'individu de qui es tracta.

L'autor de «La Nari» està completament curat del sarraquí de corregir les deficiències tipogràfiques que fatalment solen aparèixer al compendre els originals de tot-hom. Quan es troba, per exemple, en que l'amic caixista li trastorna un concepte, o li engipona paraules que no ha capít, l'autor de «La Nari» es contenta en corgolar un cigarret, somriure una miqueta i seguir pensant que'ls burgesos son unes males besties.

Però el cas d'ara és diferent. L'amic caixista no té culpa de que el senyor Alvarez hagi sortit amb una sabata i una espadenya; la culpa recau sobre qui no ha sapigut vestir-lo amb la deguda indumentària. Però ens apressarem a publicar el següent aditament, que apareixerà en el lloc de rigor del llibre:

Era el senyor Alvarez una molt interessant figura. Denotava la seva característica una passió intensa per la política: creia que la política en sí, a base de la obediència a la nova fórmula legal, es una especie de culminació—i si no de culminació, de consagració—, del ungüent per a curar tots els mals del país. En aquest punt opinable s'adelantà en molt al senyor Primo de Rivera, que sustentava el mateix migrat principi. Resultava ser per ell una cosa tan essencial la política, que la preocupació política fins intervenia en la funció normal del organisme d'aquell home: privant-lo d'ella, s'hauria presentat exactament el cas del peix fora de l'aigua.

Esperit avassallador, el senyor Alvarez aconseguí formar un gran partit personalista en el districte, amb la circumstància absurda d'agrupar al seu bàndol a significats carlins el mateix que significats republicans. Perfectament imposat de les teories íntimes d'en Romero Robledo, practicava fervorosament la rel·ligió de la amistat; en

aquest ordre, l'amic trobava en el senyor Alvarez un formidable apoi, igual que un terrible adversari el que s'oposava irreductiblement al seu pas.

El senyor Alvarez era home que tenia d'ó de gens; però saltava fàcilment del pla del respecte i de la serietat al pla de la burla i del grotesc, i ho feia principalment per rencor, per un sentit de venjança contra les persones que ell considerava envilides, no per filosofia ni per alegria. No era comediant i odiava les cerimònies. Si el senyor Alvarez hagués sigut escriptor, hauria resultat un humorista sentimental, alegre i trist, segons la pressió baromètrica del incident.

En la vida social i íntima era honrat i en el tracte regular un complet cavallé; però educat al concepte polític a l'antiga, —concepte generalment tan canallenc com el de totes les polítiques odiosament burgeses—, en aquest rengler el senyor Alvarez no sentia escrúpuls davant de tota mena de trampes electorals i altres enormitats. Esser bona persona en la vida de relació i atropellar al pròxim en política, és una magnífica gimnàstica que estem cansats de veure, i al Vendrell, avui mateix, hi ha una col·lecció de petits *sacamaritecas* de aital categoria.

El senyor Alvarez no era home de gran cultura; però tenia una intel·ligència vivíssima i era dotat d'extraordinària agudeses. Relataré un fet que dona a conèixer prou bé a l'home.

En Lluís Massana, un graner instal·lat a la Plaça Nova tocant mateix al carrer Alt, una vegada deixà sobre la taula de casa seva una perdiu que ell havia caçat. En un moment de distracció d'en Lluís, va el goç del senyor Alvarez, pren la perdiu i fuig com escopetejat. En Lluís Massana era un furios «fontanista» i pensà: «Ja veuràs com ho arreglo això».

Aquella tarda, acompanyat d'un seu correl·ligionari en Lluís Massana es presentà a cal senyor Alvarez a consultar-li el cas com advocat.

—Miri, senyor Alvarez, un goç m'ha pres una perdiu de casa meua. ¿No m'ampara la llei per a no deixar-me atropellar? ¿Quin és el meu dret?

—Home—digué el senyor Alvarez rient la futesa del assumpte—; es tracta d'un fur que t'ha fet un goç. Si sabs quí es l'amo del animal i pots provar-ho, estàs en el dret de reclamar-li l'import de la presa. Vet-ho aquí.

—Ja m'ho semblava. Doncs l'amo del goç és vosté i tinc testimonis del fet. Acabo d'agafar-lo a vosté pel mot, senyor Alvarez.

—Molt bé, Lluís, molt bé. ¿Quant val la perdiu?

—Vuit rals.

—Té, cobra't les dugues pessetes. Ara, tu m'has de pagar la consulta, que val un duro. I d'agafades» com aquesta... veurà amb gust que me'n fassis sis o set parells cada mitja hora.

Els insectes i la seva vida

Disquisicions d'un aficionat

...I continuem. Amb les proves de Redi, el radi d'acció de l'Entomologia s'allarga d'una manera considerable. Plenen les observacions. S'observa que tenen el sexe per separat, es a dir, que hi ha individus mascles, i altres femelles; que's necessita la còpula per la fecundació i Swammerdam ja intenta una classificació fundada en les metamorfosis fent distinció entre completes i incompletes.

No obstant la ciència entomològica continuava plena d'inexactituds fins a Linné.

Amic llegidor; davant de Linné trobem la gorra. Tinc la sospita de que va ésser el geni més gran de la seva centúria i el seu sofisme era suficient per a la mortífica Suetoni i a Rashi, el seu poble.

Va fer una classificació dels insectes que per si sola bastaria per a omplenar-lo de glòria i sembla impossible, que en un temps de coneixements entomològics tan limitats, es pogués fer una classificació tan exacta, tan completa i tan ben basada com la feta per aquest savi.

Elegant per la classificació, no les metamorfosis, sino els orguens del vol, va classificar els insectes en els següents ordres: *coleopters*, *ortopters*, *hemipters*, *lepidopters*, *neuropters*, *himenopters*, *dipters* i *apters*.

No l'esveris amic llegidor; aquests noms: *apters* (sense ales), *dipters* (dues ales), *lepidopters* (escates en forma de polc a les ales) etc, t'els retreuré tant poc com pugui i sempre t'hi posaré un tipo perquè sàpigues de qui's tracta, ja que escric això amb la sana intenció de que m'entenguis i no't cansis, que'l llegidor mereix respecte i respecte és la meua norma, que no són pas moros, ni hereges ni infels. ¿M'entens?

I ara parlem de les metamorfosis.

En l'insecte s'observen tres estats, ço és: *larva*, *ninfa* i insecte perfect. Neix rosegant i trencant la closca del seu ou i al sortir no té la forma característica del grup a que pertany, perquè avants té de passar per una serie de transformacions molt curioses de quines els antics ne tenien una idea molt equivocada, tota vegada que creien que l'insecte es convertia en ser alat de la mateixa manera que en les mil i una nits, per virtut d'art màgica, se convertia a Sidi-Noman en goç sense que l'un tingués res que veure amb l'altre.

Es clar que això no té explicació, però tantes coses acceptaven sense explicar-s'ho!

Les observacions de Redi, Vallisméri, Swammerdam i altres van comprovar que sempre és el mateix individu, que's presenta baix distintes formes i que una observació atenta pot endevinar-ne les transformacions.

Res tan diferent com una oruga i una papallona i sembla que quan aquesta vola, no porta res de l'animal que s'arrossegava per terra, però al fixar-hi s'observa que en l'oruga, els tres primers parells de potes a partir del cap són d'una substància cornea i un xic arquejades en forma cònica, mentre que les cinc següents parells, són toves i més rodones. Els tres parells primers son les que formaran les potes de la papallona, i fins a tal punt és cert, que assegura Swammerdam que tallant-ne alguna a l'oruga, la papallona surt amb la pota corresponent, tallada.

No obstant Swammerdam també s'equivoca al creure que al sortir del ou ja està tot fet en l'insecte i les metamorfosis no són altra cosa que vestits de quins l'animal s'en va despullant com si fos un pallaço dels nostres circs o un polític del antic règim i perdonin els insectes la comparança. Res d'això.

Es poc a poc que s'organitza la pell nova sota la vella després d'una serie d'evolucions i a la manera d'un ou de gallina que's va desenvolupant gradualment per mitjà de l'incubació fins a sortir el pollet, amb la diferència, que en l'insecte aquest desenvolupament es fa fora del ou primitiu.

En el primer estat, l'insecte sofreix algunes (quatre o cinc) mudes; canvis de pell.

En els canvis i mudances, l'animal sufreix, no menja i a voltes mor.

Pero les mudances no són metamorfosis. La metamorfosis és un canvi que verifica l'animal i en quin desapareixen alguns orguens antics, o be en surten de nous, o totes dugues coses a l'hora.

N'hi ha que naixen amb tots els orguens que s'han d'anar desenvolupant paulatinament i altres que sofreixen tres canvis importants amb orguens nous en cada u d'ells. Els primers s'anomenen de *metamorfosis incompleta*; els segons *completa*.

Els primers mengen, ja al sortir del ou, el mateix aliment que'ls hi servirà tota la vida, i els tres estats difereixen poc. Poca diferència hi ha entre la larva, la ninfa i l'insecte perfect.

Son per l'estil d'aquells homes que'l mateix tarannà tenen de solters que de casats.

El tipo dels insectes de metamorfosis incompleta són els ortopters, entre quines especies hi ha la llagosta, el grill, el prega-deus, etc.

Dels de metamorfosis completa en parlarem en altre article.

PO DOCTOR

Caixa de Crèdit i Estalvis del Vendrell

AVIS:

La Direcció de la Caixa de Crèdit i Estalvis del Vendrell en estat de suspensió de pagaments, assabentada a tots els poseedors de resguards de depòsits de valors en custodia radicats en el esmentat BANC, que els mateixos poden ésser retirats tant prompte com ho desitjin previa la presentació del oportú resguard, i que, cas de no verificar-ho, el BANC continuará custodiant-los i negociant els seus cupons per ésser operacions compatibles amb la situació legal a que ve obligada l'entitat.

AGRICOLES

Memòria de la Estació de Viticultura i Enologia de Vilafranca

Al igual que tots els anys, hem sigut objecte de delicada atenció per part de la Estació de Viticultura i Enologia de Vilafranca del Penedès, al enviar-nos la memòria d'aquell centre docent sobre'l seu funcionament durant el passat any 1925.

Serà per de més el dir que agraim i estimem en el molt que val i representa aquest exquisit i valios obsequi ¿Què anirem a dir del contingut d'aquest document? El sol nom de la persona dirigent, al entorn de la qual s'origina l'aula de la justa fama que'l dit centre oficial gaudeix, és garantia sobrada de la importància d'aquest compendi d'ensenyament i experimentacions agrícoles.

Reimericem al senyor Mestre, enginyer agrònom director d'aquella Estació, i veritable orgull de la pagesia catalana, la amistosa recordança que ha tingut per nosaltres, al ensenyar que la bona ocasió que'ns ha proporcionat de saborejar els tan profitosos ensenyaments que'l document tanca i el compulsar el creixent desenvolupament de tan acreditat establiment oficial.

Interessant conferència

El passat diumenge, tal i com varem anunciar des de aquestes planes, al Saló del Tivoli Vendrellenc hi donà una conferència sobre'l tema «Aprofitament de la electricitat atmosfèrica per a la fertilització de les terres» el senyor Ramon Bardie, professor de la Escola d'Agricultura de Barcelona.

Dit senyor, amb tota cura de detalls, evidencià posseir un profund coneixement en la matèria que tractà i dissertà ben acuradament sobre la influència que la electricitat influeix sobre les plantes, remonant se en ses investigacions a temps llunyans per a palesar que la dita teoria no és cosa nova sinó que des de fa molts anys ha vingut estudiant-se i preocupant als homes de ciència, com es compròva pels moltíssims i variats aparells inventats, fills de valiosos experiments científics, pero que sempre s'havia topat amb l'obstacle de que ells resultaven d'elevadíssim cost, fins que ara fa poc el savi francès Mr. Cristofleau obtingué l'aparell que porta el seu nom i que'l conferenciant mostrà al públic tot i descrivint-lo amb gran cura de detalls, explicant el seu funcionament i demostrant la seva superioritat sobre els demés coneeguts puig resulta d'un cost sumament econòmic.

La disquisició del senyor Bardie fou escoltada amb veritable fruïció per la numerosa concurrència allí aplegada, la que premià amb llargs aplaudiments la peroració purament tècnica del senyor conferenciant que supliqué desenvolupar-la ben clarament i de fàcil esplèndida.

Nosaltres no ens creiem amb suficiència bastant per a glossar tan delicat com difícil tema; però si d'irremediament que'l més procedent—i així ho manifestàrem als representants de la casa Cristofleau—fora que proporcionessin uns aparells al Sindicat Agrícola local amb el fi de que la pagesia tingués manera d'experimentar pràcticament els imponderables resultats prognostats. La casa concessionària dels aparells Cristofleau té la paraula.

De tota manera és d'agrair la celebració d'aquest acte perquè, quant menys, significa preocupar-se de la classe pagesa i esmerçar unes activitats en profit de la mateixa.

VINASSÓ

ESPECTACLES

Havem tingut el gust de saludar, (des de la llotgeta del cine Circo nosaltres, ell en reproducció cinematogràfica) al aixèrit actor còmic Max Linder, al qual feia temps no se'l veia per les blanques teles vendrellenques.

S'havia insinuat, quan era hora, que la neurastenia, o la tristesa, o el que fós, que va portar-lo a la greu determinació del suïcid, provenia del efecte que li produï l'èxit assolit per altres actors còmics d'importació americana, que amb el seu treball aixavacant i allunyat de tota noció de realitat, varen projectar una petita ombra sobre sa glòria. No n'hi havia per a tant.

Es clar que'l cinema es un devorador de reputacions. Amb la mateixa pressa que enlaira un artista, i alhora el presenta en lletres lluminoses a l'Europa i a l'Amèrica, té la mateixa necessitat d'anar depressa per enlairar «asos» nous. La producció és grossa, però el consum és també enorme; el públic va devorant pel·lícules amb una gran constància, i tomba la cara als artistes que ja ha contemplat unes poques vegades.

Peró En Max havia gustat els plaers de la glòria i havia de fer pas bonament als nou vinguts amb un art nou. El cinema no es el teatre: aquest actua davant un públic reduït i amb l'idioma particular de cadascú, i això fa que la competència sigui notablement reduïda també. I En Max, avui encara, triomfa en la tela, i se'l veu amb gust,

com ho demostrà el públic del cine Circo, celebrant la pensada de l'empresa en presentar-lo en la grossa pel·lícula *Peor que una suegra*.

* * *

Al Tívoli, sembla que l'han endevinada; quan la cançoneta estava en *pleno éxito*, va venir un dia que va esclavissar-se com per art d'encantament. Massa cançonetista, i massa *estribillo*, i massa tornem'hi que no ha estat res. Però com que allavors per massa, i ara per poc, el públic ha pres bé aquesta tungada d'atraccions. Diumenge li tocà el torn a una ben discreta «cançonera»: *Teresa Manzano*, que sense ésser com la seva homònima Pilar, va tenir la gràcia de fer-se aplaudir en un sens fi de cuplets sense cansar el públic; ben al contrari: ella i ell s'hi trobaven com el peix a l'aigua.

La cinta *Cual de los dos* donada allí mateix, es de les que mantenen viu l'interès del espectador.

REFRAN

ESPORTIVES

El Vendrell es veu novament batut pel Tarragona

Tarragona F. C. 1 Vendrell F. C. 0.

COMENTARI: Aquest partit, jogat al camp de la Glòria, propietat del Tarragona F. C., el qual ha sigut arranjat de nou, ja que avants no reunia les condicions reglamentàries, va revestir, doncs l'encontre un caràcter de reinaguració, de l'esmentat camp.

El joc que ha tingut d'emprar el Tarragona F. C. es formidable i es digne dels seus entusiastes socis; avui no es troben guaires cercles que amb la sèrie d'entorpiaments amb que'l Tarragona ha il·luminat durant aquesta anyada, n'eixissin com ells. Cada vegada amb més coratge i plena fe, d'energies per la lluita. Nostra enhorabona doncs, al club tarragoní, per el seu noble esforç, el qual ha vist tradit amb una sèrie de triomfs, que l'han col·locat a segon lloc del campionat provincial i probablement la tercer del grup Ponent-Tarragona pel campionat Català de segona lliga.

Tenint en compte els resultats obtinguts, pels dos onzes, en els darrers partits hom esperava presència d'una lluita aferrada, entre els dos bandols; emprò no fou així, dels noranta minuts sols en trenta s'hi vegegé activitat i desitjos de triomfar, i foren aquets, precisament, els en que'l Tarragona va dur a cap un domini absolut; fins ens certs moments vegerem un embotellament de l'equip vendrellenc.

A part d'aquests, trenta minuts darrers, el joc fou ensoptat i el domini o iniciativa del joc repartit; jogant uns hi altres sense entusiasmes. Al marcar el Tarragona l'únic goal va cobrar anim, tant, que hom preveia una «debacle» encontre de l'equip vendrellenc lo qual creiem hauria succeït, a no ésser l'acertadíssima actuació del meta Altés, que estigué per sobre de totes les seves millors actuacions.

Concretant: el Tarragona, mereixia la victòria; fins direm que la mereixia per un major nombre de goals; el Vendrell va tindre una primera part acceptable, emprò no tingué sort al rematar. Fluí notablement, en això, la llesió que va sofrir Colet als vint minuts de començat l'encontre, que l'obligà a retirar-se per a no tornar a reeixir al camp. Amb la forçosa retirada de Colet va quedar mancada de cohesió la filera d'atac vermella.

Com tenim ja dit els darrers trenta minuts, foren d'un domini tarragoní aclapa-

rador; l'acert d'Altés, el millor del 22, privà que l'equip vilatà vingués amb una derrota; l'ajudaren molt Marqués i Mallofré. També es distingiren pel Vendrell, Soler F., Banqué, Trayner i Robirosa; del Tarragona el millor Samà, seguint-lo Llovet, Montané Inglés i Punsoda. A Roca, el vegerem quelcom insegur.

L'àrbit senyor E. Fabregat del Col·legi Català, sortí airós del seu comés; amb tot es deixà de signar un penalty per bàndol.

L'ENCONTRE: Començà jogant el Vendrell contra sol; a poc de començat l'encontre, anotem un bon tret de Colet que Roca bloca amb dificultat.

Altés es veu obligat a cedir una corner; tirada aquesta, bloca novament un xut de Fresquet. Atac vendrellenc que acaba amb una parada de Roca.

Avengada vendrellenc, que Colet remata a kik. Samà cedeix una bala a Punsoda, que es rematada alta.

Colet adreça un xut fulminant, mentre Montané l'hi fa la treveta i el fa caure, lesionant-se greument. Mascaró en rematà una pilota de Marqués que deturà el pal.

Lleuger domini del Tarragona, contrarestat saviament per la defensa vendrellenc. Soler E. que ha jogat excel·lentment, talla alguns atacs tarragonins i fineix la primera part.

Repré el joc, Roca detura dos xuts de Mascaró, que pot dir-se va ésser el millor de l'atac vendrellenc en el segon temps.

Banqué passa al lloc de Soler F. i aquest al de Banqué, puig l'esforç que ha fet el segon durant la primera part pot dir-se que l'ha deixat esgotat.

D'una melée, a la porteria d'Altés, obté el Tarragona l'únic goal per mitjà de Punsoda. Amb aquest goal, el Tarragona s'anima i comença un atac que va perllongant-se fins que obté un franc domini.

Romeu, avença ràpid, s'interna i allarga un xut formidable que colosalment Altés detura. Un altre tret de Fresquet passa tocant al pal.

Una fugida de Soler J. produeix una melée davant la meta de Roca però Mascaró remata amb el cap a kik. El domini del Tarragona, i els xuts de la seva filera d'atac els para l'Altés de faiso magistral. Amb el resultat d'un a zero, domini dels roig-negres fineix la partida.

Els equips eren:
Vendrell: Altés; Marqués, Mallofré; Trayner, Soler, Robirosa; Soler, Banqué, Colet, Serra.

Tarragona: Roca; Montané, Inglés; Llovet, Samà, Arbiol; Queralt, Fresquet, Punsoda, Cruz i Romeu.

VILA

Ciclisme

EXCURSIÓ A LES CAVES BAQUÉS

Pel vinent dijous, festa de l'Ascensió, la secció ciclista del Club d'Esports te organitzada una excursió a les caves que per a la elaboració del xampany del seu nom te el senyor Baqués a Guardiola de Fontrubí. A dita excursió podrà assistir-s'hi amb bicicleta, moto o auto, tant els socis del Club com els que no en siguin, doncs hi quedan convidats vendrellencs i comarcans.

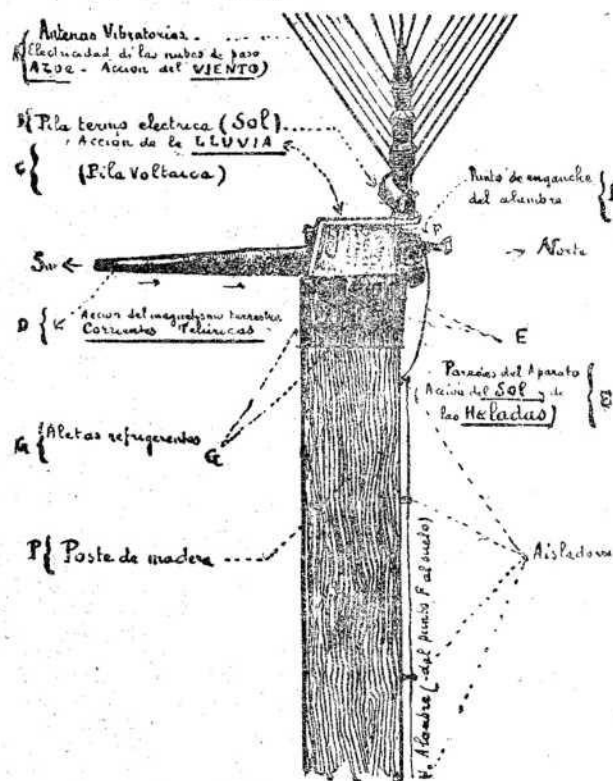
La casa Baqués obsequiarà als excursionistes amb un xampany d'honor i, segons ens consta, el daurat líquit anirà a dojo i serà del millor que guarda les dites caves.

Es fa precís que quants hi vulgan assistir se serveixin passar la seva inscripció al local del Club organitzador o a la casa de bicicletes Guinovart. La hora de sortida serà a dos quarts sis del matí i la d'arribada a les sis de la tarda.

Minestra: Esmorçar i dinar.

Ens consta que seran en bon nombre els que hi assistiran, puix entre'ls elements ciclistes vilatans ha despertat un interès molt gran; de la Bisbal, Lletger, Bellvei i Calafell, s'assegura que hi faran acte de presència, importants grups de ciclistes.

¡Agricultors!

Amb un gasto d'instal·lació insignificant i sens cap més gasto electrificaréu vostres camps per un temps indefinit obtenint progressivament collites dobles i triples de les collites ordinàries. Fareu desaparèixer de tots els cultius de vostres horts i de vostres arbres fruiters tots els paràsits que'ls ataquen, i combatiréu en els terrenys eixuts la sequedat persistent, instal·lant en vostres hisendes l'aparell

Electro Magnético-Terro-Celeste Christofleau

Electro-Cultivo Patentes CHRISTOFLEAU

Plaça Catalunya, 3, 2.ª, 1.ª - Barcelona

Per el Partit Judicial de VENDRELL i les localitats de GORNAL i CUBELLES, dirigir-se per tots detalls a:

LLUIS CASALS

Plaça de les Garrofes, 9. - VENDRELL

Café "La Guaira"

De incomparable resultat per a Cafés i Bars

per sa gran forsa i aroma

Tipus de Café especial per a botigues de Queviures

Preus limitats

Vendes al per major

P. MERCADÉ RAMÓN

Dr. Murillo, 8

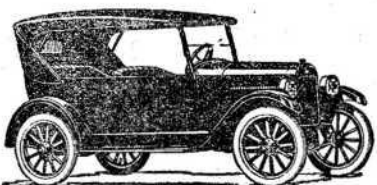
VENDRELL

Telèfon 788

GARAIG VENDRELL

AGENCIA DEL

Chevrolet i Oakland

MIQUEL RIBAS, Dr. Robert, núm. 44 - Vendrell

Stock "Chevrolet i Oakland" * Recanvis "Ford"

ESCOLA DE XOFERS

AUTOS DE LLOGUER

Compra-venta d'autos, camions i motos

Artículos per a Automovilistas * Accesoris * Neumáticos * Lubrificantes

Bomba distribuidora de gasolina

Aquesta casa es distingeix per la cura que posa en el servei de lloguer de cotxes que suministra amb esmer i economia.

Si necessita un cotxe telefoni al número 795

COLOMBO

Torrador de cafés

Cafés purs i de bona qualitat son els que ven aquesta casa

ES TORRA A DIARI

Café superior a 1 pta. els 100 gms
Café extra a 1'10 els 100 gms

Per a revenedors i cafeters
preus limitats

Carrer de Sta. Anna, 3-VENDRELL

XAMPANY VID'OR

demanu-lo per tot arreu i al Vendrell al establiment I.A. VENDELLENSE de Magí Bellvé Trulls cantonada a Orien. COLLITER I EXPORTADOR J. Ferret Batlle Carrer dels Ferrers, núm. 50 VILAFANCA DEL PENADE - T. 317

Facilitaran tota mena de detalls els delegats de la secció ciclista Nin, Robirosa i Escoda, així mateix a la Casa Guinovart i al Club d'Esports.

Centre Excursionista Mar i Terra

La excursió portada a terme per aquesta entitat el passat dia primer del corrent Maig, podrà classificar-se entre les més notables per tots conceptes de quantes en porta de realitzades aquesta entitat.

A les set del matí, i amb un magnífic cotxe automòbil de la Hispano Ponterrina, 53 excursionistes s'aprestaren a seguir l'itinerari senyalat, sortint directes vers la ciutat de Reus, on, d'arribada, es feu una visita a la església de la Mare de Déu de la Misericòrdia i després al Centre de Lectura on forem molt ben acollits i atesos pel seu conserge En Pau Fontana, fill d'aquesta vila, a qui des d'aquest lloc ens plau remercier les moltes deferències que per tots va tindre.

Posats altra volta en camí ens dirigirem a visitar el Pantà de Riudecanyes, quines formidables obres ens deixaren corporsos i després anarem fins al poble de l'Argentera on deixarem l'automòbil i començarem a escalar el cim de la muntanya on s'hi aixeca el famós Castell de Vilanova d'Escornalbou, propietat de don Eduard Toda. La ascensió al dit castell es bastant cansada mes com a compensament al ésser dalt hom es troba amb una veritable estotxa que tanca incontables joies i belleses d'art. Ens feu l'efecte de que'ns trobavem dintre d'un castell encantat guardador d'aquells temps preterits en que les arts eren sols patrimoni dels grans senyors.

En aital castell s'hi guardan armes i mobles de set segles endarrerats, hi ha una notabilíssima biblioteca, sala d'història natural, museu de ceràmica i una infinitat de coses a quina mes notable.

Dinarem a una espaiosa plaça des de on disfruta la vista d'un esplèndid panorama, baixarem a seguit al poble d'Argentera i d'allí amb l'automòbil retornarem a la vila contents i satisfets tots d'una excursió instructiva i deliciosa. Capitanenja acertadament l'excursió l'Anton Gestí.

El dia de l'Ascensió aquest Centre anirà d'excursió cap a la Creu de fide Segle (Valls) sortint amb el tren de les 7'10 del matí i tornant amb el de les 7 de la tarda. Minestra; esmorçar i dinar.

Pels vinents dies de Pasqua s'està preparant altra important sortida.

Un Excursionista

INFORMATIVES

CRONICA VILATANA

El temps es mostra més asserenat que dies endarrerats; però fortes ratxades de vent ens retorna, de tant en tant, la imaginació vers la hivernada.

Continua estacionat l'afer delicadíssim plantejat amb motiu de la suspensió de pagaments de la Caixa de Crèdit i Estalvis. Són coses aquestes, de llarga tramitació i cançonera i costosa actuació. Cal convindre, però, que mentre per un costat es precisa serenitat de judici, per altre hi ha que admetre la impaciència dels perjudicats i la imperiosa necessitat d'una normalització ràpida, puig la gent comença a impacientar-se.

Dissortadament està encara aquest afer al mateix lloc on el col·locà el cataclisme produït.

CAIXES DE CAUDALS

de tota confiança i molt econòmiques a la Cerralleria de

PAU SOCIAS (a) Traus

La Comissió d'acreditadors nomenada en l'afer de la suspensió de pagament de la Caixa de Crèdit i Estalvis d'aquesta vila ens prega fem avinent als acreditadors de dita entitat, que continúu treballant amb fermesa a fi de portar a bon terme la qüestió per la qual es constituï.

A aquest objecte, apart d'haver comparegut al jutjat, es dirigeix a les altes personalitats del Govern per a explicar-els-hi el problema greu que amb l'esmentada suspensió hi ha plantejat a aquesta vila i comarca, treballant sense desmai ni un sol moment.

A la vegada dita Comissió demana als acreditadors que representa que no es deixin influenciar per cap maniobra contrària i que tinguin confiança amb aquella.

Així mateix qualsevol acreditador que tinga algun dubte o hagi recollit algun dato d'interès, se li demana que passi per la Secretaria del Centre Industrial, de dos quarts de vuit a les vuit del vespre, on hi trobarà reunida, cada dia, la Comissió d'una manera permanent.

En la relació de camins veïnals aprovats recentment per la Diputació Provincial de Tarragona hi figuren els dos següents: des de nostra vila al barri de Sant Salvador i des de la carretera de Tarragona a Barcelona a la platja de Comarruga.

Com te per consuetud la Associació de Cortesanes de Maria, dijous, festa de la Ascensió del Senyor, celebrarà la seva festa principal amb solemnes funcions religioses entre les que hi figura la ja tradicional «processó de les nenes» que sortirà de la Església Parroquial a les sis de la tarda.

Voleu beure un xampany bó i barat?
Compreu el "FREIXENET"
Representant. — S. ESVERTIT

Dijous s'atancaren per primera vegada a gustar el Pa dels àngels les jovenetes alumnes del Col·legi de les RR. MM. Escolapies que enguany han fet llur primera comunió, celebrant-se amb aital motiu una brillant festa a la Església del mentat Col·legi que's vegé curulla de distingida concurrència.

Les noves combregantes foren les següents: Antonia Cumulat Torrents, Maria Montserrat Martorell Mallofré, Maria Dolores Miró Socías, Regina Vidal Mañé, Francisca Figueras Santó, Josepa Cabré Farré, Rosina Vidal Giralt, Maria Pilar Trillas Olivé, Pilar Montserrat Parera, Francisca Galofré Constantí, Irene Armengol Batet, Maria Giralt Cugat, Maria Huguet Juvé, Adelaida Brunet Pous, Teresa Mercadé Montserrat, Enriqueta Canals Borrut, Maria i Marcela Hortós Romeu, Paquita Gispert Agramunt, Emilia Cros Giralt, Sofia Compte Boyé i el jovenet Josep Trillas Olivé.

Que per molts anys puguin gaudir elles i llurs famílies d'una felissa recordança de aital diada.

—L'exdiputat a Corts senyor Joan Lligé, mort en la topada de Llansà, estava assegurat de tota mena d'accidents en «HISPANIA», representada per en Pere Plana i Mañé.

Ha sigut nomenat corresponsal en aquesta vila de la Sucursal del Banc d'Espanya a Tarragona, el senyor Josep Aleu Massanet, qui, al notificar-nos el seu nomenament ens diu haver intercedit prop de la direcció de Tarragona per a donar facilitat de pagament als qui es troben amb venciment de lletres procedents de la Caixa de Crèdit i Estalvis, cosa que probablement es lograrà en la quasi totalitat, mitjançant la presentació dels documents exigits per la classificació dels acceptants i lluradors per la dita Sucursal del Banc d'Espanya a Tarragona.

Ens prega la Congregació Mariana d'aquesta vila fem públic que diumenge passat va procedir-se al sorteig d'una plaça d'un viatge a Lourdes en projecte i que va sortir premiat el número 436; mes com sia que'l possessor d'aquest número no s'ha presentat, es fa avinent que acabant-se el plaç d'admissió per a assistir a dita Peregrinació el vinent dia 31 dels corrents, si l'agraciat no reclama el premi amb temps hàbil, perdrà tot dret a reclamació.

Als vendrellencs que viuen a Barcelona la casa d'aquesta vila

Pau Guvernau :: Rambla, 12
els servirà des de aquí facilitant envasos

Vins especials per a taula

Vins rancis i Vinagre

Seleccions d'entre les
millors classes del país

«Tivoli Vendrellenc». — Magnífiques sessions de Cine i Varietés per aquesta nit i demà, tarda i nit: Estrena de la preciosa comedia dramàtica «Rialles i llàgrimes», la senpre interessant revista «Actualitats Gaumont», i la cinta còmica, en dues parts, «Cases barates». Debut de la bellíssima i elegant cançonetista Carme del Valle, amb repertori català i castellà, luxoses «toilettes» i decorat expofes propi.

Dilluns, Sessió Vermouth: Grandios programa amb la projecció dels episodis nou i deu de la serie americana «El Sansó del Circ», estreno de la magnífica producció «Victories femenines», la cinta informativa «Revista Pathé» i una cinta còmica.

SECCIO OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: Cap.

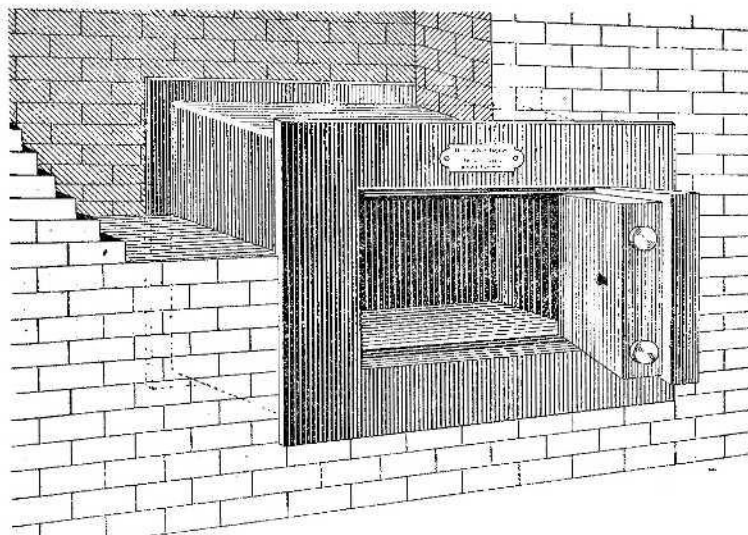
Defuncions: Teresa Colomé Rovira de 82 anys, Mar, 71.

Matrimonis: Emilià Domingo García amb Maria Oviedo Paz.

IMPEMPTA RAMON :: TELEFONO 770

Caixes d'acer d'absoluta seguretat

Les úniques que reuneixen totes les condicions tècniques necessàries per a que resultin de veritable seguretat

Avants de decidir-se per la compra d'una caixa per a guardar cabals i objectes de valor, assegureu-vos si la que vos ofereixen reuneix les necessàries condicions que ha de tindre.

Les nostres caixes fortes van proveïdes del nostre especial

Secret invulnerable

de disc rotatiu, l'únic que funciona

SENSE CLAU i amb ell poden formar-se fins a 100.000.000 de combinacions.

Oferim 10.000 pessetes a qui consegueixi obrir el nostre secret

Recomanem el model de caixa empotrable a la paret segons el present dibuix i que construïm des de 250 pessetes.

Les nostres caixes per ésser refractàries les garantim contra l'incendi i per ésser acoragades resulten imperforables tant als taladres de mà com als elèctrics i de sople.

Constructors: Sociedad Anónima Española de

ARCAS INVULNERABLES

Carrer de Fernando, 39.-BARCELONA

INFORMES I PREUS AL VENDRELL

Juli Bassa Cortés; Carrer Sant Sebastià, 2

Recader del Vendrell a Barcelona AMB CAMIÓ

PELS ENCARRECS DIRIGIRSE A:

Vendrell: F. Güell, carrer Nou, núm. 14, i Plaça de les Garrofes, 9

Barcelona: Agència Botines, Alta Sant Pere, 55. Telefon, 809 S. P.

¿Està V. herniat?

¿I per què? ¿Es possible que en ple segle XX encara prossegueixi V. amb les velles teories que impedien transformar a un afectat en ser perfecte? En tot moment es troba a temps per a corregir sa equivocació. El mitjà es senzill i no requereix cap mètode de curació determinat. Usi el nostre Reductiu Obturador SANY.

Demani nostres especialitats en les Ortopèdies i Farmàcies de sa localitat o follet gràfic incluint un segell de correu 0'35 a INSTITUT ORTOPEDIC SABATE I ALEMANY, Canuda, 7, Barcelona.

M.ª PILAR FOLCH DENTISTA

Visita en aquesta vila tots els dimecres i diumenges al matí i els dissabtes ala tarda.

Doctor Robert, 8, 2.^{on} - Vendrell
(Sobre el domicili del metge senyor Garcia Soto)

Anton Romeu Rabentós

Amb títol de comptable de la
Escola Superior de Comerç de Barcelona
Classes de contabilitat, bancària,
industrial i comercial

Lliçons especials per a senyoretes joves i nois
Carrer Nou, número 22

Es ven una bonica Casa-Torre

situada a la platja de Comarruga (Sant Vicens), composta de tres dormitoris, rebidors, menjador, espaiosa cuina, aigua i jardí. Preu econòmic. Raó en aquesta impremta.

Aprenent llauner

en necessitan un al conegut establiment de llauneria i lampisteria d'En FRANCESC BADIA, (a) Císcuet Llauné.

GRANJA AVICOLA "VORA-MAR" ALTAFULLA

I UNA RAÇA SOLA!
LEGORN BLANCA

[La més ponedora del món!]

OUS - POLLS
ALIMENTS - MEDICAMENTS

Amigo DÉBIL

Elíxir CALLOL

**Fortalece pronto
DE GUSTO AGRADABLE**

Todos los Médicos lo conocen prácticamente, lo recetan y lo toman.

En el año 1897 fué presentado a la Real Academia de Medicina que lo aprobó y recomendó a las personas débiles. Compralo hoy mismo.

NUTRE RÁPIDAMENTE EL SISTEMA NERVIOSO MUSCULAR DIGESTIVO Y ÚTERO

SOLO 5 PTAS.